

Petko Nikolić

NEBESKI GLASONOŠA

BIBLIOTEKA
PARALELE

Urednik
Rade RAKANOVIĆ

Uredjivacki odbor
Rade RAKANOVIĆ
Tomislav TOMIĆ

NEBESKI GLASONOŠA

Kao neuspeh vaših batina
postah vucibatina

Ptica sam bez gnezda
let mi je krilat
sve do zvezda

Veštiji sam od sokola
hitriji od laste
u mojim se letovima
zagonetke plaste

Dok propali anđeli
na kartama kradu
ja sa njima hladnu
pijem limunadu

Ni plata mi nije loša
nebeski sam glasonoša

NOVO DOBA

Uspaljeni svici
pomrčinu jezde
u vrbaku na sred neba
zavode se zvezde

Anđeli anđelike
grickaju za grudi
tu su igru naučili
od žena i ljudi

Gospod Novog Doba
s devojčicom mlađom
galaksijom on se krade
nevidljivom lađom

Neki novi Hristos
sišao na zemlju
tinejdžerke časti čistom votkom
Coca-Colom djevuške u Kremlju.

DETINJSTVO

Jahali smo vitoroge snove
po oblaku terali smo ovce
vukove smo imali u šahu
ovan zvonar mrsio im konce

I zvezde smo vijali po nebu
mesec nam je bio dunja žuta
džikljali smo na mleku i hlebu
u koprivi kraj seoskog puta

Slavuji su do srebrne česme
doletali iz neznanog kraja
i rumene pevali su pesme
pupoljcima zaljubljenog maja

ŠAŠAVI SVITAC

Pomrčina pamti baladu o ljubavi
dok mužjaci sove pipaju u gnezdu
dahću tanke jele u dubravi
šašavi svitac zavoleo zvezdu

Ćuk družicu zivkao iz granja
ludi lisac za lisicom povaljao žita
jež ježicu svrnuo kraj panja
šašavi svitac svojoj zvezdi hita

Sunčevog petla rumeni se kresta
zora jaše zrake duge
zadnja zvezda iza neba nesta
šašavi svitac svisnuo od tuge

VIŠNJA

U komšije višnja mlada
sazrela za ubiranje
sva rumena
puna slada
očima je radovanje

Na vitom stablu crvene bobe
za užitak bogom dane
hej, da mi je
sa ruke obe
da joj prvi
oblomim grane

Vuče me na nju neka čudna zraka
srce mi čini na se navuklo
krenuću na višnju u krađu s mraka
pa kud puklo
bogme
da puklo

VEČE

Iznemoglo sunce nestade iz oka
mesečina vrpolji se mlaka
uspaljena zemlja iz besnoga skoka
uzjahala tvrdi eho mraka

Svi poljupci pod ratnom su spremom
strasno frkće venera za marsom
dva-tri ćuka zivkaju se dremom
vuk vučicu projahao kasom

Noć sa mrakom igra ćorabake
pijanice putevima tesne
nečije sam gole sreo krake
dah ponoći pojeo ih presne

NOĆAS U SNU

Noćas mi crne snove nosio
đavolji sluga pod crnom rasom
noćas sam reči rafalom kosio
a one plakale tvojim glasom

Noćas sam bio oštrica britka
klao sam naslovu slova crna
a ti u pesmi lepa i vitka
drhtala si kao srna

Bio sam tane 11,43
najljepšu svoju pesmu sam ubio
u pesmi, mila, bila si i ti
plakao sam i mrtvu te ljubio

Noćas mi crne snove nosio
đavolji sluga pod crnom rasom
noćas sam pesme rafalom kosio
a pesme prkosile tvojim glasom

MOJE JA I JA

Crna tica kreštalica
ukrala mi stih
postao sam varalica
okretan i tih

Ispod šatre zvezdoznanac
već sam poznat svima
sam sebi neznanac
rastavljen od rima

Kada kradem svetlicu
iz sunčevog zraka
Jedan Drugi Ja
stražari iz mraka

Dok na golu mesečinu
psi pobožni laju
mi đavolske špijune
streljamo u raju

Od ponoći u Petrovom
rajskome kafiću
zavodimo sisate
anđelke pri piću

I s njima na grudima
prkosimo anđelima
i umrlim ljudima

DVIJE ZMIJE

Maj cvjetove izveo u šetnju
zemlja se na sunce smije
u prisoju na kamenu
susrele se dvije zmije

bijeli leptir leptiricu
zagrlio letom
javor s brezom limunadu pije
na kamenoj glatkoj ploči
gledale se zmije dvije

Razvigorac pupoljcima šapuće na uho
visoko nad šumom orao se vije
na kamenoj toploj ploči
grlile se dvije zmije

Stežu kandže surovog leta
u sjenku se svjetlo krije
uzdahnula tvrda ploča
voljele se zmije dvije

VESNA

Napupala breza mlada u proljeće
oko nabreklih pupova
čudna čežnja se svija
sunce nježno na krošnju joj dolijeće
i brezicu poče
u brezu da razvija

Trepetava jasika iz uvale
jasen iznad sebe gledala
tanana jela rasplela grane
i sva se boru predala

Pod granama hrasta
prokurva se kleka
čedna ljubav šumska
posta zbrka neka

LJUBEĆI

Plamtećim telom istinu postanja spoznati
ljubeći
duhom ekstazu kosmosa izmestiti u sebe
i svetim oreolom crnog anđela
nebesa rastvoriti
i Gospoda
iz sna prenuti
ljubeći

Premostiti
sve suprotnosti neslogom dva tela
u putanjama planetarnim
i svesti nulto težište u balans duša
bleskom tvoje puti
i blesavo otkačene
pameti moje

\+ + +

Dan livadu poljubio
pod rumenim zornim velom
breza javor okrilila
venčanicom svojom belom

Krvotokom čemerike
zvuci smilja setno kruže
u kaline gorko srce
uselio miris ruže

Kopriva se okitila
osveštanim bosiokom
na vresak ivančica
namiguje tvojim okom

VRATIĆU SE

Otimam se od sebe
sobom zatrovan
ubačen u kovčeg
nebom zakovan

Ne prima me prošlo
buduće se meni gadi
neko mi bijelim danima
noćima trnje sadi

Zvijezde omče pletu
sunčevome vratu
dva pravedna oči vade
zabludjelom bratu

Vratiću se kući
gdje sam nekad bio
pod krilom me ko igračku
mali anđel krio

PUTANJE MOJE PODNE

Putanji mojoj već je podne
neštedice sunce žeže
srebrne zrake klasaju rodne
u njima zlatne pjesme leže

Putanji mojoj već je podne
čekaju komete u sjeni dana
nestašne zvijezde vitke i zgodne
kotrljaju mjesec preko strana

Putanji mojoj već je podne
sazrele brige u njivi uma
a lude noći strašću plodne
hajdukuju oko druma

+ + +

Da ograne ne može
mada se trudi i napinje
u čupavu pomrčinu
češalj dana zapinje

PRESKOK VETRA

Jutro u skoku
prema oku

Letači novi
stari snovi

Prelet leta
preko sveta

Preskok vetra
dva-tri metra

LJETO

Na obalu ljeto sjelo
i na vjetru lice hladi
dok u moru noge brčka
trešnjama se sunce sladi

Podne ljubi hlad u čaši
sumrak sanja grudi tame
luke svojim dokovima
sve brodove u se mame

Na roštilju pržimo more
mjesec za danicom juri u kas
u crnom vinu pijemo zvijezde
a zvijezde u vinu loču nas

PESNIK

Pesnik igra na zadnju kartu
peva i ljubi iz strasti i hobija
po jednu zvezdu nebo gubi
kad pravu reč
pesnik ne dobija

NA NASLOVNOJ STRANI

Na naslovnoj strani
mog života
crnih zvezda jata
prizivaju mene
za rođenog brata

Skladaju mi pesme
paklene dubine
Petko, nisi više
miljenik sudbine

Presvisnuo osmeh
sa budućeg lica
iz srca mi evo
klija tužbalica

MOJE CARSTVO

Između zemlje i neba
vreme uplelo niti
u njih se uhvati dilema
biti il ne biti

Carstvo nebesko
zemaljsko carstvo
i drevna i ovovremena
carstva nova
i moje carstvo
carstvo snova

U njemu anđeo beli
stražu pomno čuva
da me neki crni vihor
u javu ne oduva

+ + +

Moj sabrate Majakovski
svirao si na pogrešnu liru
dok je tvoja stupala pesma
levi marš je pesnike
streljo u Sibiru

KAD SUNCE OBOLI

U vreloj strasti
zemlja cvrči
raskrebečila butine
pa se mrči
na nedorasli oblak ponad brega
a sunce nebom
gega li
gega

Suncokretu svetla
preko glave
u zadnju sišlo mu žilu
i sa prvom noći duša će mu
svetleti u krilu

Palo podne u plameni vir
odozgo pogled užaren i prek
misle: to je sunčev hir
a sunce vapi:
dajte mi lek

\+ + +

Ne ciljaj mišlju u nebo
u srce je sebi ispali
zavještaj kosti kišama i vjetru
mesu opelo očitaj
okadi
pa spali

Ne pucaj mišlju u nebo
u čelo je sebi ispali
sve račune crnim
dostavi pobjedama
što su ti bijeli
porazi dali

Ne gađaj mišlju u nebo
uzalud zlatne ne troši metke
budi i dalje besmislena meta
za bivše potomke
i buduće pretke

DOK NAS ČEKA

Nad okom se roje dani
legu se u čelu noći
hajde pesmo letom svani
ti ćeš biti
let će proći

Do zenita koracima
od zenita plivajući
zvezdanijem brzacima
snove
s javom
rimujući

Proklijaće klica neka
osveštalog novog žita
i u smislu dok nas čeka
besmisao
s nama
skita

ŠETNJA

Vodio sam korake u šetnju
na uzici prošetao sebe
dva-tri puta sreo sam pometnju
svi sprovodi ličili na tebe

Vodio sam korake u šetnju
i kroz cvijeće i kroz rosnu travu
jedno ptiče pravilo mi smetnju
pod nogu mi podmetnulo glavu

Vodio sam korake u šetnju
i kroz trnje i kroz jedru draču
navikao na zamke i prijetnju
u gnijezdima site zmije plaču

Vodio sam korake u šetnju
mojim tragom leševi se siju
zakrčili sve pravce i kretnju
gavran grakće a vukovi viju

NE RAZUMEM

Kako dani strahuju
dok se noći plaste
kako gnezda plaču
dok umiru laste

Kako listak samuje
kad mi nema luga
kako gavran tuži
kad izgubi druga

Kako pelin pelini
kad uz ružu stasa
kako pesma peva
kad joj nema glasa

Kako čovek bratu biti
sebe se odreko
kako sreću usrećiti
kad je zlo daleko

MOJ PUT

Nisam svoj i sebe nemam
grle me magle u svoj lik
gluva mi ponoć carice noći
kameni pjesmu u nijemi krik

Pust mi put. samoćo pusta
ulično svjetlo u suzi kiše
tvojim okom sebe pratim
vjetar oblakom snove briše

Ostavih dušu u tvome krilu
privij je, mila, u topla njedra
eda će jednom prestati kiše
i granut sunce sa čela vedra

\+ + +

Govorahu da sam lud
a bijah vedar
do ušiju zaljubljen
i
sretan

Sada
kažu da sam pametan
a ja sam
usamljen
tužan
i
sjetan

\+ + +

ZEMLJI NEBO
SVJETLU ZRAK
LJUBAV MRŽNJI
SMRTI MRAK

CRNI PRESTO

Osiljena našom moći
tama suncu
oslepila oči

Mesec sa mesečinom razvlastila
pokosila zvezde
i na gomilu uplastila

Umesto svetlog
na njegovo mesto
dođe crni
nebeski presto

BOŽJI PASTIRI

Opojaše
okadiše
i sahraniše

Sedoše
popiše
i jedoše

Potom
nastaviše
da krštavaju

MOLITVA

Gospode, Bože moj
ja rab grešni Tvoj
skrušeno Tebe molim
pusti me da umrem
kada sebe stvorim

MAMURLUK OD ŽIVOTA

Ispljuva me veče
pjanim bludnim noćima
hor majmuna juri mi kroz vene
kezi mi se zora sa maglom u očima
gade mi se praskozorja
i ljudi i žene

Na grbači neuspjesi zasjeli pa slave
svi izlazi okovani slutnjama i strahom
grehovi su zaključali kapije i brave
hepiend se iznenada okončao krahom

27. X 1988.

U PRČVARNICI ŽIVOTA

Polako, gazda
ne teraj me, stoko
rano je i sve što popih
tebe mi
u jedno bi stalo oko

Ih, bre, što si gadan
zamahneš levom
dočekaš desnom
Ne brini — plaćam pesmom

Polako, tebi je lako
ti nisi nikad od jada pevo
nikad od sreće nisi plako
pa zar tako, majku mu
pa zar tako sa starim drugom
Ne brini — plaćam tugom

Polako, neću pobeći
pa i da hoću tebi ne mogu
još samo jednu stojeći
naiskap, onako s nogu
ljutu sa slavom
Ne brini — plaćam glavom

SUDBINA

Sudbina me poljupcem
gađala u čelo
iznad čela svijeća
oko svijeće selo

Neko tiho jeca
neko Boga moli
jedan mene žali
drugi sve to voli

Uz pogaču vrelu
i rakiju ljutu
oni još u kući
a ja već na putu

Uz sjetni zvona jek
seli Petko va vijeki vijek
sa mirisom rakije i hljeba
stiže u božije prostore neba

27. X 1988.

POČETAK PUTUJE U SVOJ KRAJ

Krikom ga nesite ptice traže
crnim krilom stope brišu
vrijeme u svoje kockice slaže
u vjetar
u led
u snijeg
u kišu

Kratko je bilo sanjanje dugo
početak odlazi u svoj kraj
zbogom srećo
oprosti tugo
ne veni jeseni
nek ne plače maj

Početak putuje u svoj kraj
na čelu nosi plamen svijeće
tamo ga čeka tajni sjaj
prate suze
vijenci
i cvijeće

I sve što treba za dalek put
u jedan mu kovčeg stalo
i slava
i moć
i dukat žut
i sve što je umaklo
i sve što se dalo

OPLAKIVANJE PETKA

Noćas su zvezde
u nemu povorku stale
dok celove dele
mome hladnom čelu
jedne su od tuge
zasjale pa pale
u gladno groblje
u rodnome selu

Noćas je tama
prepuna mene
tek će svetlo da raznese
matericu epruvetu
kad moju naručenu smrt
šumskom objave svetu

DUŠMANIMA

Dani vam se svjetlom gadili
čemerni čemeri vas sjadili
dabogda vam noći
vukovima pjevale
glave vaše
sa oštroga
kolja
zijevale

Dabogda vam klicu svaku
teška bolja kljuvala
zmija šarka u svlaku
u vašim očima
košulje
čuvala

Kuća vam se plamom plamenila
usta kamom kamenila
krvave vas davile pjene
i sve vam, dabogda, lakšalo
samo vam težale
vaše
sjene

OBLAK SA MOJOM SLIKOM

Prepoznaše mene na po neba
oblakom slikan s borama čela
majčina suza u kori hleba
zaleleka na sred sela

Na dobro to ne sluti
čati gavran za oltarom hrasta
ovaj opet s đavolima muti
sikće zmija sa žitnog plasta

Zasevaše i vile i kose
al' grabulje do nebesa kratke
molitve se oko groblja nose
zapenile vradžbine i gatke

S borama čela na sred neba
smeši se oblak s mojom slikom
zmija pretvorena u veknu hleba
gavran zadavljen svojim krikom

SADRŽAJ

Nebeski glasonoša 5
Novo doba 6
Detinjstvo 7
Znam samo 8
Šašavi svitac 9
Višnja 10
Veče 11
U nedelju 12
Noćas u snu 13
Moje Ja i ja 14
Dvije zmije 15
Vesna 16
Ljubeći 17
Ciganska tugovanka 18
Čudaci 19
(Dan livadu poljubio) 20
Vratiću se 21
Putanje moje podne 22
(Da ograne ne može) 23
Preskok vetra 24
Ljeto 25
Pesnik 26
Na naslovnoj strani 27
Moje carstvo 28
(Moj sabrate Majakovski) 29
Kad sunce oboli 30
(Ne ciljaj mišlju) 31
Dok nas čeka 32
Šetnja 33
Ne razumem 34
Moj put 35
(Govorahu da sam lud) 36
(Zemlji nebo) 37
Crni presto 38

Božji pastiri 39
(Prošlost živim) 40
Svrha 41
Molitva 42
Mamurluk od života 43
U prčvarnici života 44
Sudbina 45
Početak putuje u svoj kraj 46
Oplakivanje Petka 47
Dušmanima 48
Oblak sa mojom slikom 49

CIP — KATALOGIZACIJA U PUBLIKACIJI

ISBN 86—81583—09—1

ISBN 86—81583—09—1

Petko Nikolić
NEBESKI GLASONOŠA
990.

Recenzenti
Rajko Petrov Nogo
Zoran Velkovski

Lektor
Zemir Sinanović

Likovna obrada
Faik Smailagić

Izdaje
Književni klub „STUDENAC“
Tešanj, Bobare 22

Za izdavača
Hajro Planjac

Tiraž
1.000

Štampa

Petko Nikolić rođen je 1951. u selu Viduša kod Kaknja

Školovao se u Zenici i Sarajevu.

Živi i radi u Zenici.

Studenac